

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 1

- Ασ. Ασ. 1,1 ἄσμα ἄσμάτων, ὃ ἔστι τῷ Σαλωμών.
Ασ. Ασ. 1,1 Το ἄσμα των ασμάτων, το κατ' ἐξοχὴν ωραῖον αὐτό ἄσμα εἶναι του Σολομώντος.
- Ασ. Ασ. 1,2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἴνον,
Ασ. Ασ. 1,2 Ἀς με φιλήσῃ ὁ ἀγαπημένος μου με τα φιλήματα του ἰδικοῦ του στόματος, διότι αἱ ἰδικαὶ του θωπεῖαι εἶναι ωραιότεραι καὶ ἀπὸ τον πλέον ἐκλεκτὸν οἶνον.
- Ασ. Ασ. 1,3 καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου. διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
Ασ. Ασ. 1,3 Ἡ ευωδία των ἰδικῶν σου μύρων εἶναι περισσότερον εὐάρεστος, ἀπὸ ὅλα τα ἀρώματα του κόσμου. Το ὄνομά σου εἶναι σαν το μύρον, που ἄδειασε ἀπὸ σφραγισμένον δοχεῖον. Δια τοῦτο αἱ παρθέναι νεάνιδες σε ἠγάπησαν με ὅλην των την καρδίαν.
- Ασ. Ασ. 1,4 εἴλκυσάν σε, ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν. εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλισώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἴνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
Ασ. Ασ. 1,4 Εἰλκύσθησαν ἀπὸ σέ. Θα τρέξωμεν ὀπίσω σου μεθυσμένοι ἀπὸ την ευωδιαν των ἰδικῶν σου μύρων. Ὁ βασιλεὺς μου με εἰσήγαγεν εἰς τα ἰδιαίτερα αὐτοῦ εσωτερικὰ διαμερίσματα. Θα χαρῶμεν καὶ θα ευφρανθῶμεν μαζὶ σου. Θα ἀγαπήσωμεν τὰς εὐαρέστους καὶ ἠδονικὰς θωπεῖας σου περισσότερον ἀπὸ τον ἐκλεκτὸν οἶνον. Καθε ευθεία καρδία σε ἠγάπησε καὶ σε ἀγαπά.
- Ασ. Ασ. 1,5 μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλή, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρβεις Σαλωμών.
Ασ. Ασ. 1,5 Ὡ θυγατέρες, τῆς Ἰερουσαλήμ! Εἶμαι πολὺ μελαγχροινὴ ἐγὼ, ὅπως αἱ σκηναὶ των κατοίκων Κηδάρ. Εἶμαι ὁμως ωραία, ὅπως τα πολῦτιμα ἐκ δέρματος παραπετάσματα του ωραίου ἀνακτόρου του Σολομώντος.
- Ασ. Ασ. 1,6 μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελώσιν· ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.
Ασ. Ασ. 1,6 Μὴ με κυττάζετε με περιέργειαν, που εἶμαι μελαγχροινὴ. Διότι ὁ ἥλιος ἔπεσε καυστικὸς ἐπάνω μου καὶ με εμαύρισε. Οἱ ἀδελφοὶ μου ἐχολώθησαν ἐναντίον μου καὶ ἐφιλονείκησαν καὶ με ἔστειλαν νὰ φυλάττω τους ἀμπελώνας. Ἐγὼ ὁμως ἀπὸ την ἀγάπην πρὸς αὐτὸν δεν ἐφύλαξα τον ἀμπελῶνα μου· ἀδιαφόρησα δι' αὐτόν.
- Ασ. Ασ. 1,7 ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου.
Ασ. Ασ. 1,7 Πές μου συ, τον ὁποῖον ἔχει ἀγαπήσει ἡ ψυχὴ μου, που βόσκεις τα πρόβατά σου; Που πλαγιάζεις καὶ ἀναπαύεσαι κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας; Πές μου, που εἶσαι, γιὰ νὰ μὴ περιπλανηθῶ ἀναζητοῦσα σε εἰς τα ποίμνια των συντρόφων σου ποιμένων.
- Ασ. Ασ. 1,8 ἔὰν μὴ γνῶς σεαυτήν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.
Ασ. Ασ. 1,8 Ἐὰν συ, ἡ ωραία μεταξύ ὄλων των γυναικῶν, εὰν συ δεν γνωρίζῃς τον εαυτὸν σου, ἐβγα καὶ ἀκολούθησε τα ἰχνη των ποιμνίων. Βοσκε τα ἐρίφια σου ἀνάμεσα εἰς τὰς κατασκηνώσεις των ἄλλων ποιμένων καὶ κάπου θα εὕρῃς αὐτόν, που ἀναζητεῖς.
- Ασ. Ασ. 1,9 τῆ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοιώσά σε, ἡ πλησίον μου.
Ασ. Ασ. 1,9 Με την μεγαλοπρεπὴ καὶ υπερῆφανον φορβάδα μου, ζευγμένην στο ἄρμα του Φαραὼ, ἐγὼ παρομοιάσει σέ, ὡ καλὴ μου καὶ σύντροφέ μου.
- Ασ. Ασ. 1,10 τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὀρμισκοῖ;
Ασ. Ασ. 1,10 Ποσον ωραία εἶναι αἱ παρειαὶ σου καὶ αἱ σιαγόνες σου. Ὁμοιάζουν με τὰς σιαγόνες των τρυγόνων. Ὁ δε τράχηλός σου εἶναι ωραιότατος, ὡσαν στολισμὸν πολυτίμων κοσμημάτων.
- Ασ. Ασ. 1,11 ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου.
Ασ. Ασ. 1,11 Κοσμήματα χρυσοῦ διάστικτα με ἀργυρον θα κατασκευάσωμεν δια τον λαιμόν σου.
Ασ. Ασ. 1,12 ἕως οὔ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ.
Ασ. Ασ. 1,12 Καθ' ὃν χρόνον ὁ βασιλεὺς μου εἶναι ἀνακεκλιμένος, παρὰ την πλουσίαν τράπεζάν του, ὁ νάρδος μου ἀνέδιδε το εὐάρεστον ἀρωμά του.
- Ασ. Ασ. 1,13 ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδὸς μου ἐμοί, ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου ἀύλισθήσεται.
Ασ. Ασ. 1,13 Σαν θήκη γεμάτη ἀπὸ εὐώδη στακτὴν εἶναι δι' ἐμέ ὁ πολυἀγαπημένος ἀδελφός μου. Θα ἀναπαύεται ἀνάμεσα στους μαστοὺς μου, ἐπάνω ἀπὸ την καρδίαν μου.
- Ασ. Ασ. 1,14 βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδὸς μου ἐμοί, ἐν ἀμπελώσιν Ἐγγαδδί.
Ασ. Ασ. 1,14 Ὡσαν το ἀνθισμένο κλήμα, που ευωδιάζει εἰς τα ἀμπέλια τῆς Ἐγγαδδί, εἶναι ὁ ἀγαπημένος ἀδελφός τῆς ψυχῆς

- μου.
 Ασ. Ασ. 1,15 ἰδοὺ εἶ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή, ὀφθαλμοὶ σου περιστεραί.
 Ασ. Ασ. 1,15 Ἰδοὺ, σύντροφέ μου, εἶσαι ωραία. Ἰδοὺ, εἶσαι ωραία. Οἱ οφθαλμοὶ σου εἶναι ὡσάν τα περιστέρια.
 Ασ. Ασ. 1,16 ἰδοὺ εἶ καλός, ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραῖος· πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος,
 Ασ. Ασ. 1,16 Ἰδοὺ, καὶ συ εἶσαι ωραῖος, ἀδελφέ της ψυχῆς μου· πολὺ ωραῖος. Εἶσαι ἐπάνω εἰς την κλίνην σου σαν κάτω ἀπὸ παχύσκιον δένδρον.
 Ασ. Ασ. 1,17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.
 Ασ. Ασ. 1,17 Τα δοκάρια του σπιτιοῦ μας εἶναι αρωματικά κέδροι καὶ τα κουφώματά μας ξύλα κυπαρίσσου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 2

- Ασ. Ασ. 2,1 Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
 Ασ. Ασ. 2,1 Ἐγὼ εἶμαι το ἄνθος της πεδιάδος, το κρίνον των κοιλάδων.
 Ασ. Ασ. 2,2 ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων.
 Ασ. Ασ. 2,2 Πράγματι ὡσάν κρίνον ἀνάμεσα εἰς τα ἀγκάθια, ἔτσι εἶναι ἡ καλή μου ἀνάμεσα εἰς τας ἄλλας παρθένους νεάνιδας.
 Ασ. Ασ. 2,3 ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.
 Ασ. Ασ. 2,3 Ὡσάν καρποφόρος μηλιά ἀνάμεσα εἰς τα ἀκαρπα δένδρα του δάσους, ἔτσι εἶναι ὁ ἀδελφός της ψυχῆς μου ἀνάμεσα στους ἄλλους νέους. Την σκιαν αὐτοῦ του δένδρου ἐγὼ ἐπεθύμησα καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸ ἐκάθισα. Ὁ καρπὸς του εἶναι γλυκὺς στον λάρυγγά μου.
 Ασ. Ασ. 2,4 εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.
 Ασ. Ασ. 2,4 Ὁδηγήσατέ με στον οἶκον, ὅπου παρατίθεται το συμπόσιον των γάμων μας. Διδάξατέ με καὶ καταστήσατε σταθερωτάτην την προς τον νυμφίον μου αγνήν ἀγάπην μου.
 Ασ. Ασ. 2,5 στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ.
 Ασ. Ασ. 2,5 Εἶμαι πληγωμένη ἀπὸ την ἀγάπην του. Στηριξατέ με με μύρα. Σωριάσατε μπροστά μου μῆλα· ἡ εὐωδία των αρωμάτων καὶ ἡ βρώσις των μῆλων θα με στηρίξη.
 Ασ. Ασ. 2,6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.
 Ασ. Ασ. 2,6 Το αριστερὸ του χέρι εἶναι κάτω ἀπὸ την κεφαλὴν μου καὶ το δεξιὸ του χέρι ας με ἐναγκαλισθῆ.
 Ασ. Ασ. 2,7 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως οὗ θελήση.
 Ασ. Ασ. 2,7 Ὡ θυγατέρες της Ἰερουσαλήμ, σας ἐξορκίζω εἰς τας θαυμαστάς δυνάμεις της φύσεως, εἰς την ωραιότητα των αγρῶν καὶ των πεδιάδων μη ἐξυπνήσετε καὶ μη ἀνησυχῆσετε την ἀγάπην μου. Αφήσατέ την να κοιμηθῆ καὶ ἀναπαυθῆ, ὅσον θέλει.
 Ασ. Ασ. 2,8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου· ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.
 Ασ. Ασ. 2,8 Ἀκούω την φωνὴν του ἀγαπημένου μου. Ἰδοὺ, αὐτὸς ἐρχεται πηδῶν ἐπάνω εἰς τα ὄρη, υπερπηδᾷ τα βουνὰ καὶ ὅλα τα ἐμπόδια.
 Ασ. Ασ. 2,9 ὁμοίός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ. ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.
 Ασ. Ασ. 2,9 Ὁ ἀδελφός αὐτὸς της ψυχῆς μου ὁμοιάζει με ζαρκάδι ἢ με μικρὸ ἐλάφι, εἰς τα ὄρη της Βαιθήλ. Ἰδοὺ, ἐφθασε εὐρίσκεται ἐξω ἀπὸ τον τοῖχον του σπιτιοῦ μου. Κυττει ἀπὸ τας θυρίδας· προσπαθεῖ δια μέσου των δικτυωτῶν να ἴδῃ με στοργῆν.
 Ασ. Ασ. 2,10 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι· ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου,
 Ασ. Ασ. 2,10 Ὁ ἀδελφός της καρδιάς μου ἀποκρίνεται εἰς ἐμὲ καὶ μου λέγει· σῆκω, ἔλα κοντά μου, συ ἡ σύντροφός μου, ἡ καλή μου, το περιστέρι μου.
 Ασ. Ασ. 2,11 ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρήλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορευέθη ἑαυτῶ,
 Ασ. Ασ. 2,11 Ἐλα· ὁ χειμῶνας ἐπέρασεν, αὶ βροχαὶ ἐφυγαν στον τόπον των.
 Ασ. Ασ. 2,12 τὰ ἄνθη ὠφθη ἐν τῇ γῆ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν,
 Ασ. Ασ. 2,12 Τα ἄνθη ἔκαμαν την εμφάνισίν των εἰς την γην. Ὁ καιρὸς του κλαδεύματος ἔχει φθάσει. Ἡ φωνὴ της τρυγόνος ξανακούστηκε πάλιν εἰς την χώραν μας.
 Ασ. Ασ. 2,13 ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὄσμῆν. ἀνάστα, ἐλθέ, ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου, καὶ ἐλθέ,
 Ασ. Ασ. 2,13 Ἡ συκία ἐβγάλε τους ὀλύνθους της. Αὶ ἄμπελοι ἀνθίζουν καὶ σκορπίζουν την εὐωδιαν των. Σηκω, ἔλα συ ἡ σύντροφός μου, ἡ καλή μου, ἡ περιστερά μου, ἔλα

- Ασ. Ασ. 2,14 σὺ περισσότερά μου, ἐν σκέπη τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δείξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἠδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία.
- Ασ. Ασ. 2,14 σὺ το περιστέρι μου, που με συστολὴν εἶσαι κρυμμένη κάτω ἀπὸ τον βράχον, κοντά στο τείχος. Δείξε μου την ωραϊαν σου μορφήν. Καμε με να ακούσω την φωνήν σου, διότι η φωνή σου εἶναι γλυκεία και η ὄψις σου ωραία.
- Ασ. Ασ. 2,15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν.
- Ασ. Ασ. 2,15 Πιάστε μας τα μικρά αλεπουδάκια, που καταστρέφουν τους αμπελώνας μας, τώρα που εἶναι αυτοί επάνω στο ἄνθος των.
- Ασ. Ασ. 2,16 ἀδελφιδός μου ἐμοί, κάγῳ αὐτῶ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
- Ασ. Ασ. 2,16 Ὁ αγαπητός μου εἶναι για μένα και εγώ εἶμαι γι αυτόν. Αυτός εἶναι ο ποιμὴν στα στολισμένα με κρίνους λειδιάδια.
- Ασ. Ασ. 2,17 ἕως οὔ διαπνεύση ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ, ἀδελφιδέ μου, τῶ δόρκωνι ἢ νεβρῶ ἑλάφῳ ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.
- Ασ. Ασ. 2,17 Ἔως ὅτου σβήση η ἡμέρα και αρχίσουν να πέφτουν οι σκιές της νυκτός γύρισε, αγαπημένε μου, κοντά μου. Μοιάσε με το ζαρκάδι και το νεαρό ελάφι, που τρέχει στις χαράδρες των ορέων.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 3

- Ασ. Ασ. 3,1 Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξιν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτὸν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
- Ασ. Ασ. 3,1 Ἐπάνω εις την κλίνην μου κατά την νύκτα ανεζήτησα εκείνον, τον οποίον ηγάπησε και επόθησεν η ψυχὴ μου. Τον ανεζήτησα, και δεν τον ευρήκα. Τον εκάλεσα, αλλά δεν ακουσε την φωνήν μου.
- Ασ. Ασ. 3,2 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτὸν.
- Ασ. Ασ. 3,2 Θα σηκωθῶ ἀπὸ την κλίνην μου, θα τριγυρίσω την πόλιν, τας αγοράς και τας πλατείας, και θα αναζητήσω εκείνον, που έχει αγαπήσει η ψυχὴ μου. Αλλά τον ανεζήτησα παντού, και δεν τον ευρήκα.
- Ασ. Ασ. 3,3 εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε;
- Ασ. Ασ. 3,3 Με συνήτησαν οι φύλακες, που περιπολοῦν την πόλιν, και τους ηρώτησα μήπως εἶδατε εκείνον, τον οποίον αγαπά η καρδιά μου;
- Ασ. Ασ. 3,4 ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὔ εὔρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν, ἕως οὔ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με.
- Ασ. Ασ. 3,4 Ἀπεμακρύνθην ολίγον ἀπὸ αὐτούς. Συνέχισα την αναζητησίν μου, ἕως ὅτου ευρήκα εκείνον, τον οποίον ηγάπησεν η ψυχὴ μου. Τον εκράτησα με τα χέρια μου, δεν τον αφήκα, ἕως ὅτου τον ἔφερα μέσα στο σπίτι της μητρὸς μου, στο εσωτερικὸν δωμάτιον εκείνης, που με έχει γεννήσει.
- Ασ. Ασ. 3,5 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
- Ασ. Ασ. 3,5 Ἐυγατέρες Ἰερουσαλήμ, σας εξόρκισα και σας εξορκίζω εις τας μυστηριώδεις και ζωογόνους δυνάμεις της φύσεως και των αγρών, να μη εξυπνήσετε, να μη ανησυχήσετε την αγάπην μου. Αφήσατέ την να κοιμηθῆ, ὅσον θέλει.
- Ασ. Ασ. 3,6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;
- Ασ. Ασ. 3,6 Ποιὰ εἶναι αὕτη, που ανεβαίνει ἀπὸ την ἐρημον σαν ἀνάερη στήλη θυμιάματος σμύρνας και λιβάνου και ὄλων των ευωδῶν ουσιῶν, που κατασκευάζει ο μυροποιοῦς;
- Ασ. Ασ. 3,7 ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ,
- Ασ. Ασ. 3,7 Ἴδου το μεγαλοπρεπές φορεῖον του Σολομώντος. Εξήντα δυνατοὶ ἄνδρες ἀπὸ τους ισχυροὺς του Ἰσραὴλ ολόγυρα ἀπὸ αὐτό.
- Ασ. Ασ. 3,8 πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδραγμένοι πόλεμον, ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.
- Ασ. Ασ. 3,8 Ὅλοι κρατοῦν ρομφαίαν. Ἐχουν γυμνασθῆ στον πόλεμον. Ὁ καθένας τους φέρει ζωσμένην την ρομφαίαν και κρεμασμένην στον μηρὸν του, ἑτοιμος να την χρησιμοποιήσει δια κάθε αιφνίδιον νυκτερινὸν κίνδυνον.
- Ασ. Ασ. 3,9 φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου·
- Ασ. Ασ. 3,9 Κατεσκεύασεν ο Σολομὸν φορεῖον δια τον εαυτὸν του ἀπὸ τα ευώδη ξύλα του Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 3,10 στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσειον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερουσαλήμ.
- Ασ. Ασ. 3,10 Οἱ κίονες του φορεῖου του εἶναι αργυροί, το ἀνάκλιτρον ολόχρυσον, τα στηρίγματα αὐτοῦ ολοπόρφυρα. Μέσα στο φορεῖον κεντητόν, ψηφιδωτόν, λαμπρόν δάπεδον, ἔργον και δῶρον της αγάπης των θυγατέρων της Ἰερουσαλήμ.

- Ασ. Ασ. 3,11 Θυγατέρες Σιών, ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῷ στεφάνῳ, ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.
- Ασ. Ασ. 3,11 Θυγατέρες της Σιών, εβγάτε και ιδετε τον βασιλέα Σολομώντα φέροντα εις την κεφαλὴν του στεφανον, με τον οποιον τον εστεφάνωσεν η μητέρα του κατά την ημέραν του γάμου του, κατά την ημέραν που ηγαλλίασε και ευφράνθη η καρδιά του.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 4

- Ασ. Ασ. 4,1 Ἴδου εἶ καλή, ἡ πλησίον μου, ἴδου εἶ καλή. ὀφθαλμοί σου περισσότεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 4,1 Ἴδου, εἶσαι ωραία συ, η σύντροφος της ζωῆς μου. Εἶσαι ωραία. Τα μάτια σου εἶναι ὡσάν δύο περιστέρια, πίσω ἀπὸ την διαφανὴ καλύπτραν του προσώπου σου. Αἱ τρίχες της κεφαλῆς σου μοιάζουν με τας ἀγέλας τῶν αἰγῶν, αἱ οποῖαι ἐφάνησαν, να ἐρχονται σαν κύματα ἀπὸ την Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 4,2 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
- Ασ. Ασ. 4,2 Τα δόντια σου εἶναι λευκά, ὡσάν τας ἀγέλας τῶν φρεσκοκουρεμένων προβάτων, που ἐξήλθαν μόλις προ ολίγου αὐτὸ το λουτρόν. Οἱ με δίδυμα, κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν μένει στείρον.
- Ασ. Ασ. 4,3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.
- Ασ. Ασ. 4,3 Τα χεῖλη σου εἶναι ὡσάν τὸ κόκκινο σειρίτι, και η λαλιά σου ωραία. Καθε παρειά σου, πίσω ἀπὸ την διαφανὴ καλύπτραν του προσώπου σου, μοιάζει με ροδαλὸν ἡμισυ τμήμα ροδιοῦ.
- Ασ. Ασ. 4,4 ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλιπῶθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
- Ασ. Ασ. 4,4 Ο τράχηλός σου μοιάζει σαν τον ωραῖον υψηλὸν πύργον του Δαβίδ, ο οποιός ἐχει οἰκοδομηθῆ εἰς περίοπτον θέσιν. Χίλια μεγάλα ἀσπίδες κρέμονται ἀπὸ αὐτόν· πλήθος βέλη και ἀκόντια δια τους στρατιώτας.
- Ασ. Ασ. 4,5 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,
- Ασ. Ασ. 4,5 Οἱ δύο μαστοὶ σου μοιάζουν σαν δυὸ νεβρούς, δίδυμα ζαρκάδια, που βόσκουν ἀνάμεσα εις τα κρίνα.
- Ασ. Ασ. 4,6 ἕως οὗ διαπνεύση ἡμέρα καὶ κινήσῃσιν αἱ σκιαί, πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς συμύνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,6 Μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ να σβήνῃ η ἡμέρα και να πῆλτουν αἱ σκιαί της νυκτός, θα μεταβῶ ἐγὼ στον λόφον της συμύνας, πρὸς τὸ βουνὸν του Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,7 ὅλη καλή εἶ, πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
- Ασ. Ασ. 4,7 Σύντροφέ μου, ὅλη εἶσαι ωραία. Δεν ὑπάρχει κανένα ψεγάδι εις σέ.
- Ασ. Ασ. 4,8 δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου· ἐλευση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.
- Ασ. Ασ. 4,8 Ελα κοντά μου ἀπὸ τον Λιβανον, ὦ νύμφη μου. Φυγε ἀπὸ τον Λιβανον και ἐλα. Ελα προσπέρασε την υψηλὴν κορυφὴν του βουνού, την κορυφὴν του Σανὶρ και του Ἑρμών, ὅπου ὑπάρχουν τα κρησφύγετα τῶν λεόντων, τὸ ὄρη ὅπου φωληάζουν αἱ παρδάλεις.
- Ασ. Ασ. 4,9 ἔκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφή μου νύμφη· ἔκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.
- Ασ. Ασ. 4,9 Ἀδελφή μου και νύμφη μου, αἰχμαλώτισες την καρδίαν μας. Με ἕνα βλέμμα τῶν ὀφθαλμῶν σου αἰχμαλώτισες τας καρδίας μας· με ἕνα ἀπὸ τα κοσμήματα του τραχήλου σου.
- Ασ. Ασ. 4,10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου, ἀδελφή μου νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὄσμη ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα;
- Ασ. Ασ. 4,10 Νύμφη και ἀδελφή μου, διατί εἶναι τόσοσιν ωραία τα στήθη σου; Διατί οἱ μαστοὶ σου εἶναι μεθυστικώτεροι ἀπὸ τον οἶνον και η ευωδία τῶν ενδυμάτων σου ἀνωτέρα ἀπὸ ὅλα τα ἀρώματα;
- Ασ. Ασ. 4,11 κηρίον ἀποστάζουσι χεῖλη σου, νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλώσσάν σου, καὶ ὄσμη ἱματίων σου ὡς ὄσμη Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,11 Μέλι κηρήθρας στάζουν τα χεῖλη σου, ὦ νύμφη μου. Μέλι και γάλα ρέουν, οἱ γλυκεῖς λόγοι σου, κάτω ἀπὸ την γλώσσαν σου. Το ἀρώμα τῶν ἱματίων σου εἶναι ὡσάν την ευωδία του Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,12 κῆπος κεκλεισμένος, ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
- Ασ. Ασ. 4,12 Ἀδελφή μου και νύμφη μου, σεμνὴ και ωραία, εἶσαι κῆπος κλεισμένος, κῆπος κλεισμένος και πηγὴ ἐσφραγισμένη.
- Ασ. Ασ. 4,13 ἀποστολαὶ σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων,
- Ασ. Ασ. 4,13 Τα βλαστάνοντα στον κήπον σου, εἶναι ὡσάν ωραῖες ροδιές με κρεμασμένους τους καρπούς τῶν εις τα ακρινά

βλαστάρια των. Μοιάζουν με ανθισμένο αμπέλι και νάρδους.

- Ασ. Ασ. 4,14 νάρδος και κρόκος, κάλαμος και κιννάμωμον μετά πάντων ξύλων του Λιβάνου, σμύρνα άλωθ μετά πάντων πρώτων μύρων.
- Ασ. Ασ. 4,14 Αρωματικός νάρδος και κρόκος ανθούν εκεί, κανέλλα και κιννάμωμον και όλα τα δένδρα του Λιβάνου, η αρωματική σμύρνα, η αλόη και όλα τα εξαιρέτα μύρα.
- Ασ. Ασ. 4,15 πηγή κήπου και φρέαρ ύδατος ζώντος και ροιζοῦντος από του Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,15 Μέσα στον κήπον υπάρχει φρέαρ και πηγή, που αναβλύζει ολοδροσον νερό· καταρράκτης, που με βουητό κατεβαίνει από τον Λιβανον.
- Ασ. Ασ. 4,16 Έξεγέρθητι, βορρά, και έρχου, νότε, διάπνευσον κήπόν μου, και ρευσάτωσαν άρώματά μου· καταβήτω αδελφιδός μου εις κήπον αυτού και φαγέτω καρπόν άκροδρύων αυτού.
- Ασ. Ασ. 4,16 Σηκω άνεμε του βορρά, έλα και συ άνεμε του νότου, πνεύσατε στον κήπον μου. Ας διαλυθούν παντού τα άρώματά μου, ας κατεβή ο αγαπητός μου στον κήπον μου και ας φάγη τους ωρίμους καρπούς, που κρέμονται από τους βλαστούς των δένδρων μου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 5

- Ασ. Ασ. 5,1 Εισήλθον εις κήπόν μου, αδελφή μου νύμφη, έτρύγησα σμύρναν μου μετά άρωμάτων μου, έφαγον άρτον μου μετά μέλιτός μου, έπιον οἶνόν μου μετά γάλακτός μου· φάγετε, πλησίοι, και πίετε και μεθύσθητε, αδελφοί.
- Ασ. Ασ. 5,1 Εισήλθον σαν νοικοκύρης στον κήπον σου, νύμφη και αδελφή μου. Ετρύγησα μόνος μου την σμύρναν μου με τα πολλά της άρώματα. Εφαγα άρτον και μέλι, έπια τον οἶνον μου και το γάλα μου και σεις φίλοι μου φάγετε, πίετε, χορτάσατε, ευφρανθήτε, αδελφοί μου.
- Ασ. Ασ. 5,2 Έγώ καθεῦδα και ή καρδιά μου άγρυπνεῖ. φωνή αδελφιδού μου κρούει επί την θύραν. Άνοιξόν μοι, αδελφή μου, ή πλησίον μου, περιστέρα μου, τελεία μου, ότι ή κεφαλή μου έπλήσθη δρόσου και οι βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
- Ασ. Ασ. 5,2 Εγώ κοιμώμαι, αλλά η καρδιά μου άγρυπνεῖ. Ακούεται η φωνή του αγαπητού μου, κρούει την θύραν μου. Ανοιξε αδελφή μου, σύντροφέ μου, περιστέρα μου, συ η κατά πάντα ωραία μου, διότι το κεφάλι μου εγέμισε από την δρόσον και οι βόστρυχοί μου από τας σταγόνας της νυκτός.
- Ασ. Ασ. 5,3 Έξεδυσάμην τόν χιτώνά μου, πώς ένδύσομαι αυτόν; ένιψάμην τούς πόδας μου, πώς μολυνῶ αυτούς;
- Ασ. Ασ. 5,3 Εγώ έχω βγάλει ήδη τον χιτώνα μου, πως να τον φορέσω και πάλιν; Επλυνα τους πόδας μου, πως να τους λερώσω πάλιν;
- Ασ. Ασ. 5,4 αδελφιδός μου απέστειλε χείρα αυτού από τῆς όπῆς, και ή κοιλία μου έθροήθη έπ' αυτόν.
- Ασ. Ασ. 5,4 Ο αγαπητός μου άπλωσε το χέρι του από κάποιαν οπήν, δια να ανοίξη την θύραν μου, και η καρδιά μου συνεκινήθη από αυτόν και εθερμάνθη.
- Ασ. Ασ. 5,5 άνέστην έγώ ανοίξαι τῷ αδελφιδῷ μου, χείρες μου έσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη επί χείρας του κλειθρου.
- Ασ. Ασ. 5,5 Εσηκώθην έγώ, δια να ανοίξω στον αγαπημένον μου αδελφόν. Τα χέρια μου έσταξαν από ευώδη σμύρναν, τα δάκτυλά μου έσταξαν σμύρναν εις την λαβήν του κλειδιού της θύρας.
- Ασ. Ασ. 5,6 ήνοιξα έγώ τῷ αδελφιδῷ μου· αδελφιδός μου παρήλθε. ψυχή μου έξήλθεν έν λόγω αυτού. έζήτησα αυτόν και ούχ εύρον αυτόν, έκάλεσα αυτόν και ούχ υπήκουσέ μου.
- Ασ. Ασ. 5,6 Ανοιξα έγώ στον αγαπημένον μου αδελφόν. Αλλά ο αγαπητός μου ειχε περάσει και φύγει. Η ψυχή μου σαν να έσβησε μέσα μου από το γεγονός αυτό. Δεν τον είδα. Τον ανεζήτησα και δεν τον ευρήκα. Τον εφώναξα με το όνομά του και εκείνος δεν μου απήντησεν.
- Ασ. Ασ. 5,7 εύροσάν με οι φύλακες οι κυκλοῦντες έν τῆ πόλει, έπάταξάν με, έτραυμάτισάν με· ήραν τὸ θέριστρόν μου άπ' έμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.
- Ασ. Ασ. 5,7 Εξήλθα από το σπίτι, δια να τον αναζητήσω. Με συνήντησαν οι περιπολοῦντες νυχοφύλακες εις την πόλιν, με εκτύπησαν, με ετραυμάτισαν, αφήρεσαν την καλύτερην του προσώπου μου οι φύλακες των τειχών της πόλεως.
- Ασ. Ασ. 5,8 ὠρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, έν ταῖς δυνάμεσι και έν ταῖς ισχύεσσι του άγρου· εάν εύρητε τὸν αδελφιδόν μου, τί άπαγγείλητε αὐτῷ; ότι τετρωμένη άγάπης έγώ εἰμι.
- Ασ. Ασ. 5,8 Ω θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, σας εξορκίζω εις τας δυνάμεις της φύσεως και εις τας ωραιότητας του αγρού, εάν συναντήσετε τον αγαπημένον μου αδελφόν, τι θα αναγγείλετε εις αυτόν; Είπατέ του, ότι εἰμαι έγώ πληγωμένη από την αγάπην του.
- Ασ. Ασ. 5,9 Τί αδελφιδός σου από αδελφιδού, ή καλή έν γυναιξί; τί αδελφιδός σου από αδελφιδού, ότι οὔτως ὠρκισας ἡμᾶς;

- Ασ. Ασ. 5,9 Τι διαφέρει ο αγαπητός σου από άλλους αγαπητούς νέους, ω ωραία μεταξύ των γυναικών; Τι διάφορα χαρακτηριστικά έχει ο αγαπητός σου από άλλον αγαπητόν, ώστε να μας εξορκιζής κατ' αυτόν τον τρόπον;
- Ασ. Ασ. 5,10 Άδελφιδός μου, λευκός καί πυρρός, έκλελοχισμένος από μυριάδων·
- Ασ. Ασ. 5,10 Ο αγαπημένος μου αδελφός είναι λευκός και ροδαλός, εκλεκτός και περιβλεπτός μεταξύ μυριάδων νέων.
- Ασ. Ασ. 5,11 κεφαλή αυτού χρυσίον καιφάζ, βόστρυχοι αυτού έλάται, μέλανες ως κόραξ·
- Ασ. Ασ. 5,11 Η κεφαλή του είναι χρυσός καθαρός. Πυκνοί και κυματιστοί οι βόστρυχοί του, ωσάν το πυκνόφυλλον έλατον, μαύροι ωσάν τον κόρακα.
- Ασ. Ασ. 5,12 όφθαλμοί αυτού ως περισσότεραι έπί πληρώματα ύδάτων λελουσμένοι έν γάλακτι, καθήμεναι έπί πληρώματα·
- Ασ. Ασ. 5,12 Τα μάτια του μοιάζουν σαν περισσότερια, που κάθονται κοντά εις δεξαμενάς γεμάτας νερό, ολόλευκα σαν λουσομένα με γάλα.
- Ασ. Ασ. 5,13 σιαγόνες αυτού ως φιάλαι τοῦ άρώματος φύουσαι μυρεψικά· χείλη αυτού κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη·
- Ασ. Ασ. 5,13 Σαν φιάλαι αρώματος αι δύο παρειάί του, από τας οποίας φυτρώνει το γένειόν του σαν πρασιά αρωματωδών φυτών. Τα χείλη του ομοιάζουν με τα κρίνα, που αποστάζουν πολύτιμον ανόθευτον σμύρναν.
- Ασ. Ασ. 5,14 χείρες αυτού τορευταί χρυσαί πεπληρωμένοι Θαρσίς· κοιλία αυτού πυξίον έλεφάντινον έπί λίθου σαπφείρου·
- Ασ. Ασ. 5,14 Ωραιάι και σαν να έχουν τορναρισθή με τόννον αι χείρες του, χρυσαί ωσάν το χρυσίον Θαρσίς. Το σώμα του σαν από ελεφαντοστούν, διάστικτον με πολιτίμους λίθους σαπφείρου.
- Ασ. Ασ. 5,15 κνήμαι αυτού στῦλοι μαρμάρينوι τεθεμελιωμένοι έπί βάσεις χρυσαί· είδος αυτού ως Λίβανος, έκλεκτός ως κέδροι·
- Ασ. Ασ. 5,15 Αι κνήμαι του μαρμάρينوι στῦλοι, που στηρίζονται εις χρυσάς βάσεις. Η όλη του εμφάνισις ωραία, όπως ο Λίβανος. Είναι εκλεκτός μεταξύ όλων των ανθρώπων, όπως η κέδρος μεταξύ των άλλων δένδρων.
- Ασ. Ασ. 5,16 φάρυγξ αυτού γλυκασμοί καί όλος έπιθυμία· οὔτος άδελφιδός μου καί οὔτος πλησίον μου, θυγατέρες Ίερουσαλήμ.
- Ασ. Ασ. 5,16 Οι λόγοι του λάρυγγός του γλυκείς. Είναι εξ ολοκλήρου εράσμιος και ποθητός. Θυγατέρες Ιερουσαλήμ, τέτοιοι είναι ο αγαπημένος μου αδελφός, τέτοιοι είναι ο σύντροφός μου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 6

- Ασ. Ασ. 6,1 Ποῦ άπήλθεν ό άδελφιδός σου, ή καλή έν γυναιξί; ποῦ απέβλεψεν ό άδελφιδός σου; καί ζητήσομεν αυτόν μετά σοῦ.
- Ασ. Ασ. 6,1 Αι θυγατέρες της Ιερουσαλήμ την ερωτούν· Που επήγεν ο αγαπημένος σου αδελφός, ω ωραία μεταξύ των γυναικών; Ποίαν κατεύθυνσιν επήρην ο αδελφός σου; Πές μας, δια να τον αναζητήσωμεν μαζί με σένα και τον ανεύρωμεν.
- Ασ. Ασ. 6,2 Άδελφιδός μου κατέβη εις κήπον αυτού εις φιάλας τοῦ άρώματος ποιμαίνεν έν κήποις καί συλλέγειν κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,2 Ο αγαπητός μου κατέβη στον κήπον του, εις τας πρασιάς των αρωματικών ανθέων. Περιπατεί στους κήπους, συλλέγει κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,3 έγώ τῶ άδελφιδῶ μου, καί άδελφιδός μου έμοί, ό ποιμαίνων έν τοῖς κρίνοις.
- Ασ. Ασ. 6,3 Εγώ ανήκω στον αγαπημένον μου αδελφόν και εκείνος ανήκει εις εμέ. Αυτός είναι, που ποιμαίνει τα πρόβάτά του μέσα εις τα κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,4 Καλή εί, ή πλησίον μου, ως εύδοκία, ώραία ως Ίερουσαλήμ, θάμβος ως τεταγμένοι.
- Ασ. Ασ. 6,4 Ωραία είσαι συ, σύντροφέ μου, ωσάν ευάρεστος και καλή επιθυμία, ωραία, όπως η Ιερουσαλήμ. Εμπνέεις θαυμασμόν ωσάν τας παρατεταγμένας προς πόλεμον στρατιωτικές δυνάμεις.
- Ασ. Ασ. 6,5 άπόστρεψον όφθαλμούς σου άπεναντίον μου, ότι αυτοί άνεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ως άγέλαι τῶν αιγῶν, αἱ άνεφάνησαν από τοῦ Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 6,5 Γυρισε αλλού, μακράν από εμέ τα μάτια σου, διότι αυτά με την μαγεϊάν των με ανεπτέρωσαν. Αι τρίχες της κεφαλής σου ομοιάζουν με κοπάδια αιγών, που έχουν αναφανή από την περιοχήν του Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 6,6 όδόντες σου ως άγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ άνέβησαν από τοῦ λουτροῦ, αἱ πάσαι διδυμεύουσαι, καί άτεκνοῦσα οὔκ έστιν έν αύταῖς.
- Ασ. Ασ. 6,6 Τα ολόλευκα δόντια σου ομοιάζουν με κοπάδια φρεσκοκουρευμένων λευκών προβάτων, τα οποία μόλις τώρα εβγήκαν από το λουτρόν και είναι καθαρά και λευκά. Ολαι αι αμνάδες έχουν διδυμα, καμμία στείρα δεν υπάρχει ανάμεσα εις αυτάς.
- Ασ. Ασ. 6,7 ως σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου καί ή λαλιά σου ώραία, ως λέπυρον τῆς ρόαῖς μήλόν σου έκτός τῆς σιωπήσεώς σου.

- Ασ. Ασ. 6,7 Ωσάν κόκκινο σειρήτι τα χεῖλη σου, ωραία και γεμάτη χάριν η λαλιά σου. Καθε παρειά σου, πίσω από την διαφανή καλύπτραν, φαίνεται σαν το ροδοκόκκινο ήμισυ ροδιού.
- Ασ. Ασ. 6,8
Ασ. Ασ. 6,8 ἔξήκοντά εἰσι βασιλισσαι, καὶ ὀγδόηκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
Ἐξήκοντα βασιλισσαι εἶναι δια τους βασιλεῖς του κόσμου και ογδόηκοντα σύζυγοι δευτέρας σειράς και αναρίθμητοι ἄλλαι νεάνιδες προσφέρονται εις αυτούς.
- Ασ. Ασ. 6,9 μία ἐστὶ περισσότερά μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῆ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῆ τεκούση αὐτήν. εἶδσαν αὐτήν θυγατέρες και μακαριοῦσιν αὐτήν, βασιλισσαι και γε παλλακαί και αἰνέσουσιν αὐτήν.
- Ασ. Ασ. 6,9 Δι' ἐμέ ὁμως, μία εἶναι η περισσότερά μου, η απολύτως τελεία δι' ἐμέ, η μοναχοκόρη της μητρός σου, η εκλεκτή και δι' εκείνην που σε εγέννησε. Την είδαν αι ἄλλαι νεάνιδες, την εμακάρισαν και την μακαρίζουν. Και αυταί ακόμη αι βασιλισσαι και αι δευτέρας σειράς σύζυγοι των βασιλέων θα την εγκωμιάζουν και θα λέγουν·
- Ασ. Ασ. 6,10
Ασ. Ασ. 6,10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;
Ποιά εἶναι αὐτὴ η οποία προβάλλει ὡσάν ολοκάθαρη πρωῖα, ωραία ὅπως η σελήνη, εκλεκτή ὅπως ο ἥλιος, θαυμαστή, ὅπως αι παρατεταγμένοι προς μάχην στρατιωτικαὶ δυνάμεις;
- Ασ. Ασ. 6,11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθισεν ἡ ἄμπελος, ἔξήνηθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.
- Ασ. Ασ. 6,11 Και εκείνη λέγει· Κατέβηκα στο περιβόλι, όπου υπάρχουν οι καρυδιές· κατέβηκα, δια να ιδῶ ὅσα βλαστάνουν εις τας ὄχθας των ρυακίων. Να παρατηρήσω, εὐν ἔχουν ανθίσει τα αμπέλια και οι ροδιές. Εκεί, ὦ νυμφίε μου, θα σου προσφέρω τους εναγκαλισμούς μου.
- Ασ. Ασ. 6,12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου· ἔθετό με ἄρματα Ἄμιναδάβ.
- Ασ. Ασ. 6,12 Χωρὶς να το εννοήση η ψυχὴ μου, σαν να με ἐκάθισεν εις τα ταχύτατα ἄρματα των ευγενῶν και επισήμων.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 7

- Ασ. Ασ. 7,1 Ἐπίστρεφε, ἐπίστρεφε, ἡ Σουλαμίτις· ἐπίστρεφε, ἐπίστρεφε, και ὀψόμεθα ἐν σοί, τί ὄψεσθε ἐν τῆ Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.
- Ασ. Ασ. 7,1 Γυρῖσε πίσω, ἐπίστρεφε προς ημάς, ὦ Σουλαμίτις. Ξαναγύρισε, κύτταξέ μας και ημεῖς θα ἴδωμεν το ωραῖον σου πρόσωπον. Τι θα ἴδετε εις ἐμέ εις μίαν ἀσήμαντον Σουλαμίτιδα; Συ, καθὼς ἐρχεσαι με τόσην χάριν και μεγαλοπρέπειαν, ὁμοιάζεις με χοροὺς ουρανίων ταξιαρχῶν.
- Ασ. Ασ. 7,2 ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου, θύγατερ Ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου·
- Ασ. Ασ. 7,2 Ωραῖον εἶναι το βάδιμά σου με τα εὐμορφα υποδήματά σου ὦ κόρη ἀρχόντων! Καλλιτεχνικὸν ρυθμὸν και ἀρμονίαν ἔχουν οι μηροὶ σου, ὅμοιοι με περιδέραιον, ὡσάν κομφοτέχημα μεγάλου τεχνίτου.
- Ασ. Ασ. 7,3 ὀμφαλός σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις·
- Ασ. Ασ. 7,3 Ὁ τορνευτὸς ὀμφαλός σου ὁμοιάζει με κοσμημένον κύπελλον ἀπὸ το ὁποῖον δεν λείπει ποτέ ο οἶνος. Η κοιλία σου ὁμοιάζει με θημωνιάν σίτου, φραγμένην με κρίνα.
- Ασ. Ασ. 7,4 δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος·
- Ασ. Ασ. 7,4 Οἱ δύο μαστοὶ σου ὁμοιάζουν σαν δίδυμα μικρὰ ζαρκάδια.
- Ασ. Ασ. 7,5 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτῆρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ·
- Ασ. Ασ. 7,5 Ὁ τράχηλός σου ὡσάν πύργον ἀπὸ ἐλεφαντοστούν, τα μάτια σου, ἀστραφετὰ και ολοκάθαρα, ὅπως αι δεξάμεναι αι παρὰ τας πύλας της Εσεβῶν, πόλεως πολλῶν κατοίκων. Η μύτη σου ὡσάν πύργος του Λιβάνου εστραμμένου προς την Δαμασκόν.
- Ασ. Ασ. 7,6 κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, και πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.
- Ασ. Ασ. 7,6 Η κεφαλή σου ἐπάνω στο σώμα σου ὁμοιάζει σαν το ὄρος Καρμηλον. Αι πλεξίδες της κεφαλῆς σου ἀκτινοβολοῦν ὡσάν πορφύρα και αὐτὸς ο βασιλεὺς, ὅταν διέρχεται εμπρὸς σου, εἶναι σαν να δένεται με αυτάς.
- Ασ. Ασ. 7,7 τί ὠραιώθης και τί ἠδύνθης ἀγάπη, ἐν τρυφαῖς σου;
- Ασ. Ασ. 7,7 Ποσον ωραία γίνεσαι, ἀγάπη μου! Ποσον ἠδονικὴ εις τας τρυφερότητάς σου!
- Ασ. Ασ. 7,8 τοῦτο μέγεθός σου, ὠμοιώθης τῷ φοίνικι και οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρουσιν.
- Ασ. Ασ. 7,8 Το ἀνάστημά σου ὁμοιάζει με φοίνικα και οι μαστοὶ σου με σταφύλια ἀμπέλου.
- Ασ. Ασ. 7,9 εἶπα· ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὑψεων αὐτοῦ, και ἔσσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου και ὁσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα
- Ασ. Ασ. 7,9 Εἶπα· θα ἀναβῶ ἐπάνω στον φοίνικα, θα φθάσω εις τα υψη αὐτοῦ, και οι μαστοὶ σου θα εἶναι πλησίον μου ὡσάν σταφύλια ἀμπέλου, και η ευωδία της ρινός σου ὡς ευωδία μῆλων.

- Ασ. Ασ. 7,10 και ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῶ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου καὶ ὁδοῦσιν.
- Ασ. Ασ. 7,10 Ὁ γλυκύλαλος λάρυγξ σου ὡς εκλεκτός οἶνος, Ὁ οποίος, προσθέτει ἡ νύμφη, θα ρέη προς τὸ στόμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου κατ' εὐθείαν, ἱκανός να τὸν ευφραίνει με τὰ χεῖλή μου καὶ με τοὺς ὁδόντας μου.
- Ασ. Ασ. 7,11 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῶ μου, καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ.
- Ασ. Ασ. 7,11 Ἐγὼ ἀνήκω στον ἀγαπημένον μου ἀδελφόν καὶ ἡ σφόδρα ἐπιθυμία ἐκείνου ἐπιστρέφει προς ἐμέ.
- Ασ. Ασ. 7,12 ἔλθέ, ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·
- Ασ. Ασ. 7,12 Ἐλα ἀγαπητέ μου, ἀς ἐξέλθωμεν στοὺς ἀγρούς, ἀς κατοικήσωμεν εἰς τὰς κώμας.
- Ασ. Ασ. 7,13 ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνας, ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.
- Ασ. Ασ. 7,13 Πρῶτ' ἀς ἐγερθῶμεν, δια να περιπατήσωμεν στοὺς ἀμπελώνας· να ἴδωμεν, εἴ ἔχει ἀνθίσει ἡ ἄμπελος, ἀν ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των τὰ τρυφερά ἀνθη, ἀν ἀνθίσαν οἱ ῥοδιές. Ἐκεῖ ἐγὼ θα δώσω εἰς σε ὅλους τοὺς ἐναγκαλισμοὺς μου, θα ἐκδηλώσω ὅλας τὰς ἀγνάς μου προς σε διαθέσεις.
- Ασ. Ασ. 7,14 οἱ μανδραγόροι ἔδωκαν ὄσμήν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα, νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.
- Ασ. Ασ. 7,14 Οἱ μανδραγόροι ἀναδίδουν τὴν εὐωδίαν των καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰς θύρας τῆς καλύβης μας κρέμονται διάφοροι ἐξαίρετοι καρποί, νέοι καὶ παλαιοί, τοὺς ὁποίους ἐγὼ, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, ἐφύλαξα δια σέ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 8

- Ασ. Ασ. 8,1 Τίς δώη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς σου; εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι.
- Ασ. Ασ. 8,1 Καὶ ἀν ἦσουν ἀδελφός μου ὀμογάλακτος, που θα ἐθῆλαζες τοὺς μαστοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, καὶ σε εὕρισκα ἔξω, θα σε ἐφιλούσα καὶ κανεῖς δὲν θα με κατηγοροῦσε δι' αὐτό.
- Ασ. Ασ. 8,2 παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου.
- Ασ. Ασ. 8,2 Δὲν εἶμαι ὁμως ἀδελφή σου. Δια τούτο θα σε παρῶ ὡς νυμφίον μου. Θα σε ὀδηγήσω στον οἶκον τῆς μητρὸς μου, στο ἐσωτερικώτερον δωμάτιον αὐτῆς, ἡ ὁποία με συνέλαβε καὶ με ἐγέννησεν. Ἐκεῖ θα σε ποτιζῶ με εὐώδη οἶνον, με τὸ νάμα ἀπὸ τὰ ῥοῖδια μου.
- Ασ. Ασ. 8,3 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταιί με.
- Ασ. Ασ. 8,3 Ἐκεῖ τὸ ἀριστερὸ χέρι τοῦ ἀγαπητοῦ μου θα εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ δεξιό του θα με ἐναγκαλιζέσαι.
- Ασ. Ασ. 8,4 ὦρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
- Ασ. Ασ. 8,4 Σας ἐξορκίζω, θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως, εἰς τὰς ὠραιότητας τοῦ ἀγροῦ, μὴ ἀνησυχήσετε, μὴ ἐξυπνήσετε τὴν ἀγάπην μου. Ἀφήσατε τὴν να κοιμηθῆ ὅσον θέλει.
- Ασ. Ασ. 8,5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.
- Ασ. Ασ. 8,5 Ποία εἶναι αὕτη που ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἔρημον, στολισμένη σαν με ὀλόλευκα ἀνθη στηριζομένη στον ἀγαπητόν της; Κατὰ ἀπὸ τὴν μηλιά σε ἐξυπνήσα. Ἐκεῖ εὐρήκαν τὴν μητέρα σου αἱ ὠδίνες τοῦ τοκετοῦ. Ἐκεῖ ἐπίασαν πόνοι τοῦ τοκετοῦ ἐκείνην, που σε ἐγέννησε.
- Ασ. Ασ. 8,6 θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταῖα ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ἄδης ζῆλος· περιπτερα αὐτῆς περιπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς·
- Ασ. Ασ. 8,6 Βαλε με ὡσάν σφραγίδα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, δια να με αἰσθάνεσαι μαζί σου πάντοτε. Ὡσάν σφραγίδα στον βραχίονά σου, δια να με βλέπης. Διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυρά, ὅπως καὶ ὁ θάνατος. Ἡ φλόγα τῆς ἀχόρταστη, ὅπως ἀχόρταστος εἶναι ὁ ἄδης. Οἱ γύρω ἀκτινοβόλοι σπινθηρισμοὶ τῆς ὡσάν τὰ σπινθοβολήματα τοῦ πυρός. Αἱ φλόγες αὐτῆς ὡσάν τὸ πυρ.
- Ασ. Ασ. 8,7 ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. ἐὰν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.
- Ασ. Ασ. 8,7 Ὅσον πολὺ καὶ ἀν εἶναι τὸ νερό, δὲν ἠμπορεῖ να σβῆσῃ τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ ποταμοὶ δὲν μποροῦν να τὴν πλημμυρίσουν καὶ να τὴν πνίξουν. Ἐὰν πλημμυρισμένος ἀπὸ ἀγάπην ὁ ἀνδρας δώσῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, δια να τὴν ἐξαγόραση, θα τὸν εἰλιολογήσουν καὶ θα τὸν ἐξευτελίουν οἱ ἄλλοι. Διότι ἡ ἀγάπη δὲν ἀγοράζεται.
- Ασ. Ασ. 8,8 ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;

- Ασ. Ασ. 8,8 Οι αδελφοί της νύμφης έλεγαν κάποτε δι' αυτήν· η αδελφή μας είναι μικρή, μαστούς δεν έχει. Τι θα κάνωμεν δια την αδελφήν μας κατά την ημέραν, κατά την οποίαν ήθελε γίνει λόγος εις αυτήν δια γάμον;
- Ασ. Ασ. 8,9 εἰ τείχος ἔστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν ἐπάλξεις ἀργυράς· καὶ εἰ θύρα ἔστί, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτήν σανίδα κεδρίνην.
- Ασ. Ασ. 8,9 Εάν αυτή φανή στους πειρασμούς ως τείχος απόρθητον, θα οικοδομήσωμεν επάνω εις αυτήν αργυράς επάλξεις προς βράβευσίν της. Εάν όμως φανή ως ανοικτή θύρα δια τον οιονδήποτε, θα την περικλείσωμεν και θα την περιορίσωμεν με σανίδας κέδρου.
- Ασ. Ασ. 8,10 ἐγὼ τείχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην.
- Ασ. Ασ. 8,10 Εγὼ πράγματι υπήρξα τείχος απόρθητον και οι μαστοὶ μου ὡσαν πύργοι απλησίαστοι. Ετσι εγὼ ἤμουνα ἀσπιλος και ηρωϊκή ενώπιον των αδελφών μου και ενώπιον του Σολομώντος. Και δια τούτο ευρήκα τώρα την ειρήνην και την χαράν κοντά στον νυμφίον μου.
- Ασ. Ασ. 8,11 ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμῶν· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἀνὴρ οἶσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.
- Ασ. Ασ. 8,11 Αμπελον απέκτησεν ο Σολομών εις Βεελαμών και παρέδωκεν αυτήν στους φύλακας και τους αμπελουργούς. Καθε αμπελουργός θα δίδη στον Σολομώντα από τους καρπούς του αμπελώνος χιλίους αργυρούς σίκλους.
- Ασ. Ασ. 8,12 ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι Σαλωμῶν καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
- Ασ. Ασ. 8,12 Ο ιδικός μου όμως αμπελών είναι πάντοτε ενώπιόν μου. Ας έχη ο Σολομών τους χιλίους αργυρούς σίκλους και αυτοί που καλλιεργούν το αμπέλι, ας κρατούν δια τον εαυτό των τους διακοσίους σίκλους. Δι' εμέ είναι αρκετός ο νυμφίος μου.
- Ασ. Ασ. 8,13 ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με·
- Ασ. Ασ. 8,13 Συ, που αναπαύεσαι στους κήπους, ψάλε. Φίλοι, προσέξατε το ἄσμα του καθημένου στους κήπους. Ψαλε δια να ακούσω και εγὼ την φωνήν σου.
- Ασ. Ασ. 8,14 φύγε, ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῶ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.
- Ασ. Ασ. 8,14 Και η νύμφη ψάλλει. Ζαρκάδι γίνε, ελαφάκι γίνε. Τρέξε, αγαπημένε μου αδελφέ, εις τα βουνά, όπου μοσχομυρίζει ο αέρας. Και εγὼ μαζή σου.